

Phẩm 2: PHƯƠNG TIỆN

Lúc bấy giờ Thế Tôn từ chánh định an lành xả định, bảo Xá-lợi-phất rằng:

–Trí tuệ của chư Phật sâu xa vô lượng. Môn trí tuệ đó khó hiểu khó vào, tất cả Thanh văn, Bích-chi-phật đều không biết được. Vì sao vậy? Phật đã từng gần gũi trăm ngàn vạn ức vô số chư Phật, tu tập hết vô lượng đạo pháp của chư Phật, dũng mãnh tinh tấn, tiếng tăm đồn khắp, thành tựu pháp sâu xa chưa từng có, tùy thời nghi mà nói pháp ý thú khó hiểu.

Xá-lợi-phất! Từ khi ta thành Phật đến nay, các nhân duyên, các thí dụ, phô diễn ngôn giáo, dùng vô số phương tiện dẫn dắt chúng sinh khiến lìa xa các chấp trước. Vì sao vậy? Vì Như Lai đã đầy đủ phương tiện tri kiến Ba-la-mật.

Xá-lợi-phất! Tri kiến của Như Lai rộng lớn sâu xa, có sức vô lượng không trở ngại, không sợ hãi, thiền định, giải thoát Tam-muội sâu không bờ bến, thành tựu tất cả pháp chưa từng có.

Xá-lợi-phất! Như Lai có thể phân biệt khéo léo giảng nói các pháp bằng lời lẽ dịu dàng làm đẹp lòng người nghe.

Xá-lợi-phất! Nói tóm lại Phật thành tựu tất cả vô lượng vô biên pháp chưa từng có.

Xá-lợi-phất hãy thôi, không cần nói lại nữa! Vì sao? Vì pháp khó hiểu ít có mà Phật đã thành tựu thì chỉ có Phật với Phật mới có thể thấu triệt tướng chân thật của các pháp. Nghĩa là đã nói cái chân thật của các pháp thì tướng là như vậy, tánh là như vậy, thể là như vậy, sức lực là như vậy, hành động là như vậy, nhân là như vậy, duyên là như vậy, quả là như vậy, báo là như vậy, trước, sau rốt ráo đều như vậy.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này nói bài kệ rằng:

*Đấng Thế Hùng khó lường
Chư Thiên cùng người đời,
Tất cả loài chúng sinh
Không ai hiểu được Phật.
Phật lực không khiếp sợ
Giải thoát các Tam-muội.
Các pháp khác của Phật
Không ai đo lường được.
Vốn từ vô số Phật
Tu đầy đủ các đạo.
Pháp nhiệm mầu rất sâu,
Khó thấy khó rõ được.
Trong vô lượng ức kiếp
Tu các đạo ấy rồi,
Đạo tràng được chứng quả
Ta đều đã thấy biết.
Quả báo lớn như vậy,
Các thứ tánh tướng nghĩa,
Ta cùng mười phương Phật
Mới biết được việc đó.
Pháp không thể chỉ bày
Vắng bật tướng nói năng.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các loài chúng sinh khác
Không thể nào hiểu được.
Trừ các chúng Bồ-tát
Có sức tin kiên cố,
Các hàng đệ tử Phật
Từng cúng dường chư Phật,
Tất cả lậu đã hết
Ở thân sau cùng này,
Các hạng người như vậy,
Sức họ không kham nổi.
Giả sử đầy thế gian
Đều như Xá-lợi-phất
Cùng chung nhau suy xét
Không lường được trí Phật.
Dẫu cho khắp mười phương
Đều như Xá-lợi-phất,
Và các đệ tử khác
Cũng đầy cõi mười phương
Cùng chung nhau suy xét
Cũng không thể biết được.
Duyên giác trí nhạy bén,
Thân vô lậu sau cùng,
Cũng đầy cõi mười phương
Số đông như rừng tre,
Tất cả cùng một lòng
Trong vô lượng ức kiếp
Muốn xét Phật thật trí
Chẳng biết được chút nào.
Bồ-tát mới phát tâm
Cúng dường vô số Phật,
Thấu rõ các nghĩa thú
Lại có tài nói pháp,
Đông đầy cõi mười phương
Như lúa mè tre lau,
Nhất tâm dùng diệu trí
Trải số kiếp hàng sa
Cùng chung nhau suy xét
Không biết được trí Phật.
Hàng bất thoái Bồ-tát
Nhiều như cát sông Hằng,
Nhất tâm cùng suy xét
Cũng không thể hiểu được.
Lại bảo Xá-lợi-phất
Pháp nhiệm mầu rất sâu
Vô lậu khó nghĩ bàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nay ta đã đầy đủ.
Chỉ ta biết tướng đó
Mười phương Phật cũng vậy.
Xá-lợi-phất phải biết
Chư Phật nói không khác.
Vớ pháp Phật nói ra
Nên sinh sức tin lớn.
Pháp Phật lâu về sau
Cần phải nói chân thật.
Bảo các chúng Thanh văn
Cùng người cầu Duyên giác,
Ta khiến cho thoát khổ
Đến chứng được Niết-bàn.
Phật dùng sức phương tiện
Dạy cho ba thừa giáo.
Chúng sinh nếu mê đắm
Dắt dẫn khiến ra khỏi.*

Lúc bấy giờ trong đại chúng có các Thanh văn lậu tận A-la-hán như A-nhã Kiều-trần-như... đến một ngàn hai trăm người và các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di là những bậc phát tâm Thanh văn, Duyên giác, đều nghĩ: “Vì sao hôm nay Phật ân cần ngợi khen phương tiện mà nói thế này: ‘Pháp của Phật chứng rất sâu xa khó hiểu, tất cả Thanh văn, Duyên giác không thể đạt tới được.’ Phật nói một nghĩa giải thoát, chúng ta cũng chứng được pháp đó đạt được Niết-bàn, mà nay chẳng rõ nghĩa đó về đâu?”

Lúc đó Xá-lợi-phất biết bốn chúng sinh nghi mà chính tự mình cũng chưa rõ, liền bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Nhân gì duyên gì mà Phật ân cần khen ngợi pháp phương tiện thứ nhất nhiệm mầu sâu xa khó hiểu của chư Phật? Con từ trước đến nay chưa từng nghe Phật nói điều đó. Hôm nay cả bốn chúng đều có chỗ nghi. Cúi xin Thế Tôn giải rõ việc đó. Vì sao Thế Tôn ân cần khen ngợi pháp nhiệm mầu sâu xa khó hiểu?

Bấy giờ Xá-lợi-phất muốn làm rõ nghĩa trên nói bài kệ:

*Đấng Tuệ Nhật Đại Thánh
Lâu mới nói pháp này.
Tự nói pháp đã chứng
Lực, Vô úy, Tam-muội
Và Thiên định, Giải thoát
Là không thể nghĩ bàn.
Pháp chứng nơi đạo tràng
Không ai có thể hỏi.
Ý con khó suy xét
Cũng không ai hỏi được.
Không hỏi mà tự nói
Khen ngợi đạo tu hành.
Chư Phật đã chứng đắc
Trí tuệ rất nhiệm mầu.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hàng vô lậu La-hán
Cùng người cầu Niết-bàn
Nay đều sa lưới nghi:
Vì sao Phật nói thế?
Hạng người cầu Duyên giác,
Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni,
Các Trời, Rồng, Quỷ, Thần
Và chúng Càn-thát-bà
Nhìn nhau lòng hoài nghi
Chiêm ngưỡng Lương Túc Tôn,
Việc đó là thế nào?
Xin Phật vì chỉ dạy!
Trong các chúng Thanh văn
Phật bảo con hạng nhất,
Nay chính trong trí con
Nghi hoặc không rõ được.
Vì là pháp cứu cánh
Vì là chỗ hành đạo,
Con từ miệng Phật sinh
Chấp tay chiêm ngưỡng đợi
Xin ban tiếng nhiệm mầu
Dạy cho pháp như thật.
Tất cả các Trời, Rồng
Số như cát sông Hằng,
Bồ-tát cầu thành Phật
Số nhiều đến tám vạn,
Có vạn ức quốc gia
Chuyển luân vương cũng đến
Đều cung kính chấp tay
Muốn nghe đạo đầy đủ.

Bấy giờ Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thôi thôi không nên nói nữa, nếu nói ra, tất cả trời và người trong thế gian đều sẽ kinh sợ nghi ngờ.

Xá-lợi-phất lại bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Cúi xin dạy bảo, cúi xin dạy bảo! Bởi vì sao? Vì trong hội nay có vô số trăm ngàn vạn ức a-tăng-kỳ chúng sinh đã từng gặp các Đức Phật, các căn dững mãnh lanh lợi, trí tuệ sáng suốt, nếu được nghe Phật dạy chắc có thể kính tin.

Bấy giờ Xá-lợi-phất muốn làm rõ lại nghĩa này, nói bài kệ:

*Đấng Pháp Vương vô thượng
Xin dạy cho, đừng ngại.
Vô lượng chúng hội đây
Có người kính tin được.*

Phật lại ngăn Xá-lợi-phất rằng:

–Nếu nói điều đó ra thì tất cả Trời, Người, A-tu-la trong thế gian đều sẽ kinh sợ nghi ngờ và Tỳ-kheo tăng thượng mạn sẽ phải sa đọa vào vực thẳm.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy Thế Tôn lại nói bài kệ rằng:

*Thôi thôi không nên nói
Pháp vi diệu khó nghĩ,
Những kẻ tăng thượng mạn
Nghe ắt không kính tin.*

Bấy giờ Xá-lợi-phất bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn, cúi xin chỉ dạy, cúi xin chỉ dạy! Hiện nay trong hội chúng này hạng người như con có đến trăm ngàn vạn ức, đã từng đời đời theo Phật thọ giáo. Những người như vậy chắc có thể kính tin, yên ổn lâu dài, được nhiều lợi ích.

Bấy giờ Xá-lợi-phất muốn làm rõ nghĩa trên, nói bài kệ:

*Vô thượng Lương Túc Tôn
Xin nói pháp đệ nhất.
Con là Trưởng tử Phật
Xin phân biệt chỉ dạy.
Vô lượng chúng hội đây
Kính tin được pháp này.
Đời đời Phật đã từng
Giáo hóa chúng như vậy.
Nay một lòng chấp tay
Muốn thọ lãnh lời Phật.
Chúng con ngàn hai trăm
Cùng bao nhiêu người khác,
Xin Phật vì chúng hội
Rủ lòng phân biệt nói.
Chúng hội nghe pháp này
Sẽ sinh lòng hoan hỷ.*

Lúc bấy giờ Thế Tôn bảo Xá-lợi-phất:

–Ông đã ân cần ba phen thưa thỉnh thì lẽ đâu không nói. Vậy hãy lắng nghe suy nghĩ kỹ, ta sẽ vì ông phân biệt giảng nói.

Khi Phật nói như vậy thì trong hội có các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di cả thấy là năm ngàn người liền từ chỗ ngồi đứng dậy lễ Phật lui ra. Vì sao vậy? Vì những người này nguồn gốc tội lỗi sâu nặng, lại có lòng tăng thượng mạn, cái chưa đạt được nói đã đạt được, chỗ chưa chứng nói đã chứng, sai quấy như thế đó nên không ở lại. Thế Tôn lặng thinh không ngăn cản.

Bấy giờ Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Trong chúng ta đây không còn cành lá nữa, chỉ toàn có hạt chắc. Xá-lợi-phất! Những kẻ tăng thượng mạn thế kia lui về là tốt. Ông nay nghe cho rõ, ta sẽ vì ông mà giảng nói.”

Xá-lợi-phất bạch:

–Vâng thưa Thế Tôn con muốn được nghe!

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Pháp vi diệu như thế, chư Phật Như Lai đúng thời mới nói. Như hoa Ưu-đàm đúng thời tiết mới có một lần. Xá-lợi-phất, các ông hãy tin lời Phật nói không hư vọng.

Xá-lợi-phất! Chư Phật theo thời nghi mà nói pháp, ý thú khó hiểu. Bởi vì sao? Ta

dùng vô số phương tiện, các thứ nhân duyên, ngôn từ, thí dụ để diễn nói các pháp.

Pháp đó không phải lấy suy tư phân biệt mà hiểu được. Chỉ có chư Phật mới biết. Bởi vì sao? Chư Phật Thế Tôn chỉ vì một nhân duyên trọng đại mà xuất hiện ra đời.

Xá-lợi-phất! Vì sao nói là chư Phật Thế Tôn chỉ vì một nhân duyên trọng đại mà xuất hiện ra đời? Là vì chư Phật Thế Tôn muốn khai mở tri kiến Phật cho chúng sinh được thanh tịnh mà xuất hiện ra đời, muốn chỉ bày tri kiến Phật cho chúng sinh mà xuất hiện ra đời, muốn chúng sinh giác ngộ tri kiến Phật mà xuất hiện ra đời, muốn chúng sinh chứng nhập vào tri kiến Phật mà xuất hiện ra đời.

Xá-lợi-phất! Chư Phật vì một nhân duyên trọng đại mà xuất hiện ra đời là như vậy đó!

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Chư Phật Như Lai chỉ giáo hóa Bồ-tát, những điều làm ra chỉ vì một việc, đó là đem tri kiến Phật chỉ bày cho chúng sinh được giác ngộ mà thôi.

Xá-lợi-phất! Như Lai chỉ dùng một Phật thừa mà vì chúng sinh thuyết pháp, không có thừa nào khác, nói chỉ đến hai hay ba.

Xá-lợi-phất! Pháp của tất cả mười phương chư Phật cũng như vậy. Xá-lợi-phất! Chư Phật quá khứ đã dùng vô lượng vô số phương tiện, các thứ nhân duyên, ngôn từ, thí dụ để vì chúng sinh diễn nói các pháp. Các pháp đó đều là một Phật thừa, nên các chúng sinh đó theo chư Phật nghe pháp, cứu cánh đều chứng được Nhất thiết chủng trí.

Xá-lợi-phất! Chư Phật ra đời vào thời vị lai cũng sẽ dùng vô lượng vô số phương tiện, các thứ nhân duyên, ngôn từ, thí dụ để vì chúng sinh diễn nói các pháp. Các pháp đó đều là một Phật thừa, nên các chúng sinh đó theo Phật nghe pháp, cứu cánh đều sẽ chứng được Nhất thiết chủng trí.

Xá-lợi-phất! Chư Phật Thế Tôn hiện tại, trong vô lượng trăm ngàn vạn ức cõi Phật ở mười phương, đang làm nhiều điều lợi ích an vui cho chúng sinh. Chư Phật đó cũng dùng vô lượng, vô số phương tiện các thứ nhân duyên, ngôn từ, thí dụ để vì chúng sinh diễn nói các pháp. Các pháp đó đều là một Phật thừa, nên các chúng sinh đó theo Phật nghe pháp, cứu cánh đều chứng được Nhất thiết chủng trí.

Xá-lợi-phất! Các Đức Phật đó chỉ giáo hóa Bồ-tát là vì muốn chỉ bày tri kiến Phật cho chúng sinh, muốn làm cho chúng sinh giác ngộ tri kiến Phật, muốn làm cho chúng sinh chứng được tri kiến Phật.

Xá-lợi-phất! Ta nay cũng vậy. Biết rõ chúng sinh có nhiều dục vọng, mê chấp thân tâm, ta tùy theo bản tánh đó mà dùng các thứ nhân duyên, ngôn từ, thí dụ cùng sức phương tiện mà vì họ nói pháp.

Xá-lợi-phất! Làm như thế là vì để chứng được một Phật thừa Nhất thiết chủng trí. Xá-lợi-phất! Trong mười phương thế giới, hai thừa còn không có huống chi là có ba.

Xá-lợi-phất! Chư Phật xuất hiện ra trong đời ác có năm thứ ô uế. Đó là kiếp sống ô uế, phiền não ô uế, chúng sinh ô uế, kiến chấp ô uế, thân mạng ô uế. Vì vậy, Xá-lợi-phất! Gặp kiếp loạn ô uế thì chúng sinh có nhiều ô uế như bồn sển, tham lam, ganh ghét, chỉ tạo những điều không lành, cho nên các Đức Phật dùng sức phương tiện từ một Phật thừa mà phân biệt nói thành ba.

Xá-lợi-phất! Nếu đệ tử ta tự cho mình là A-la-hán, là Duyên giác mà không nghe không biết việc của chư Phật Như Lai là chỉ giáo hóa Bồ-tát, thì những người này không phải đệ tử Phật, không phải A-la-hán, không phải Duyên giác.

Lại nữa, Xá-lợi-phất! Các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni đó tự cho mình đã được quả A-la-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hán, là thân sau cùng, là cứu cánh Niết-bàn, thế rồi không còn quyết chí cầu đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Nên biết rằng họ là những kẻ tăng thượng mạn. Bởi vì sao? Nếu có Tỳ-kheo thật sự chứng quả A-la-hán mà không tin pháp này thì quyết chắc điều đó là không thể có, trừ khi Phật đã diệt độ rồi hoặc hiện tại không có Phật. Bởi vì sao? Sau khi Phật diệt độ đối với những kinh như thế rất khó có người có khả năng thọ trì đọc tụng hiểu rõ nghĩa lý. Còn nếu gặp chư Phật khác thì có thể hiểu rõ được ý nghĩa trong pháp này.

Xá-lợi Phật! Các ông nên một lòng tin hiểu thọ trì lời Phật nói. Lời của chư Phật Như Lai không là hư vọng, nói không có thừa nào khác, chỉ duy nhất có một Phật thừa mà thôi.

Lúc bấy giờ Thế Tôn muốn là rõ lại nghĩa này nói bài kệ rằng:

*Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni
Ôm lòng tăng thượng mạn,
Ưu-bà-tắc ngã mạn
Ưu-bà-di không tin.
Bốn chúng như thế đó
Số ấy đến năm ngàn.
Họ không thấy lỗi mình
Giới đức thì thiếu sót.
Tiếc giữ điều sai quấy
Dùng thủ đoạn trí xảo.
Hạng thấp hèn trong chúng
Sợ oai Phật phải lui.
Hạng này kém phước đức
Không kham nổi pháp này.
Chúng nay không cành lá
Chỉ toàn những hạt chắc.
Xá-lợi-phất nghe rõ,
Pháp nghĩa chư Phật chứng
Vô lượng sức phương tiện
Vì chúng sinh mà nói.
Tâm chúng sinh suy nghĩ
Cũng như các hành vi
Bao nhiêu là dục vọng
Nghiệp lành dữ đời trước,
Phật đã biết rõ hết.
Dùng các duyên thí dụ,
Bằng ngôn từ phương tiện
Khiến tất cả hoan hỷ.
Hoặc giảng nói Khế kinh
Trùng tụng cùng Bản sự,
Bản sinh, Vị tăng hữu
Cũng nói trong Nhân duyên.
Thí dụ và Cô khởi
Luận nghị cộng chín kinh.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Độn căn ưa pháp nhỏ
Tham đắm nơi sinh tử,
Nơi vô lượng chư Phật
Không tu hành đạo mẫu,
Bị các khổ quấy rối
Vì thế nói Niết-bàn.
Ta lập phương tiện đó
Khiến vào trí tuệ Phật,
Chưa từng nói mọi người
Sẽ được thành Phật đạo.
Sở dĩ chưa từng nói
Là vì chưa đúng lúc.
Nay là thời đã đến
Quyết định nói Đại thừa.
Chín bộ pháp của ta
Thuận theo chúng sinh nói.
Vào Đại thừa là gốc
Nên mới nói kinh này.
Có Phật tử tâm tịnh
Dịu dàng mà lạnh lợi,
Nơi vô lượng chư Phật
Tu tập đạo nhiệm mẫu.
Vì hàng Phật tử đó
Nói kinh Đại thừa đây.
Ta thọ ký người đó
Đời sau thành Phật đạo.
Bởi thâm tâm niệm Phật
Tu trì tịnh giới nên
Hạng này nghe thành Phật
Lòng tràn đầy hoan hỷ.
Phật biết tâm như thế
Nên vì nói Đại thừa.
Nếu Thanh văn Bồ-tát
Nghe pháp ta nói ra
Dù chỉ một bài kệ
Đều thành Phật không nghi.
Trong mười phương cõi Phật
Chỉ có pháp Nhất thừa.
Không hai cũng không ba.
Trừ Phật phương tiện nói
Chỉ dùng danh tự giả
Dắt dẫn cho chúng sinh,
Để nói trí tuệ Phật.
Chư Phật hiện ở đời,
Chỉ một sự thật này,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Các thứ khác không thật.
Quyết không dùng Tiểu thừa
Mà tế độ chúng sinh.
Phật an trú Đại thừa
Như pháp đã chứng đắc.
Định, tuệ, lực trang nghiêm
Lấy đó độ chúng sinh.
Tự chứng đạo Vô thượng
Pháp Đại thừa bình đẳng.
Nếu đem Tiểu thừa dạy
Cho dù với một người,
Ta sẽ đọa xan tham,
Điều này không thể được.
Nếu người tin theo Phật
Như Lai không dối gạt
Không tham lam ganh ghét
Dứt ác trong các pháp,
Nên Phật ở mười phương
Mà hoàn toàn chẳng sợ.
Ta dùng tướng trang nghiêm
Ánh sáng chiếu thế gian.
Vô lượng chúng tôn trọng
Vì nói thật tướng ẩn.
Xá-lợi-phất nên biết,
Ta vốn lập thế nguyện
Muốn cho tất cả chúng
Được như ta không khác.
Như xưa ta đã nguyện
Nay được đầy đủ rồi,
Độ tất cả chúng sinh
Đều khiến vào Phật đạo.
Nếu ta gặp chúng sinh,
Dạy hết bằng Phật đạo,
Kẻ vô trí rối loạn
Mê lầm không thọ giáo.
Ta biết chúng sinh này
Chưa từng tu nghiệp thiện,
Chấp chặt nơi năm dục
Vì si ái sinh khổ,
Bởi nhân duyên tham dục
Sa đọa ba đường dữ,
Luân hồi trong sáu nẻo
Chịu đủ các khổ độc,
Thụ thai mà thành thân
Cứ đời đời tăng trưởng.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người đức mỏng ít phúc
Bị các khổ bức bách,
Lạc vào rừng tà kiến
Hoặc chấp có chấp không,
Dựa vào chấp kiến này
Đủ cả sáu mươi hai.
Mê chấp pháp hư vọng
Ôm chặt không thể bỏ,
Quá ngã mạn kiêu căng
Dua nịnh không chân thật,
Trong ngàn vạn ức kiếp
Không nghe danh hiệu Phật,
Và không nghe chánh pháp
Người như vậy khó độ.
Cho nên Xá-lợi-phất!
Ta vì lập phương tiện
Nói các đạo diệt khổ
Cho đó là Niết-bàn.
Tuy ta nói Niết-bàn
Cũng không phải thật diệt.
Các pháp từ xưa nay
Tướng thường tự vắng lặng.
Phật tử hành đạo rồi
Đời sau được thành Phật.
Ta có sức phương tiện
Mở bày pháp ba thừa.
Tất cả chư Thế Tôn
Đều nói đạo Nhất thừa.
Nay trong đại chúng này
Đều phải diệt nghi ngờ.
Lời Phật nói không khác
Chỉ một, không hai thừa.
Vô số kiếp đã qua
Vô lượng Phật diệt độ
Trăm ngàn vạn ức Phật
Số nhiều không lường hết.
Như vậy chư Thế Tôn
Dùng các duyên thí dụ
Vô số sức phương tiện
Diễn nói các pháp tướng.
Các Đức Thế Tôn đó
Đều nói pháp Nhất thừa
Độ vô lượng chúng sinh
Khiến vào nơi Phật đạo.
Lại các Đại Thánh chúa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Biết tất cả thế gian
Trời người loài quần sinh
Thâm tâm chỗ ưa muốn
Bèn dùng phương tiện khác
Giúp rõ nghĩa đệ nhất.
Nếu có loài chúng sinh
Gặp chư Phật quá khứ
Hoặc nghe pháp bố thí
Hoặc trì giới, nhẫn nhục,
Tinh tấn, thiền, trí tuệ,
Tu các thứ phước tuệ,
Những người như thế đó
Đều đã thành Phật đạo.
Chư Phật diệt độ rồi
Nếu người lòng hiền dịu
Các chúng sinh như thế
Đều đã thành Phật đạo.
Chư Phật diệt độ rồi
Người cúng dường xá-lợi,
Xây vạn ức tháp miếu
Vàng bạc và pha lê,
Xa cừ cùng mã não
Ngọc mai khô, lưu ly,
Thanh tịnh và trang nghiêm
Trang hoàng nơi các tháp.
Hoặc là dựng miếu đá
Chiên-đàn và trầm hương
Gỗ mật cùng thứ khác
Gạch ngói hoặc đất sét,
Hoặc ở nơi đồng trống
Đắp đất làm miếu Phật,
Dù trẻ con chơi đùa
Vun cát làm tháp Phật,
Những hạng người như vậy
Đều đã thành Phật đạo.
Nếu như người vì Phật
Xây dựng các hình tượng
Chạm khắc thành các tượng
Đều đã thành Phật đạo.
Hoặc dùng bảy thứ báu
Thau, đồng bạch, đồng đỏ,
Bạc lạp cùng chì thiếc,
Sắt, gỗ cùng đất sét,
Hoặc dùng keo, sơn, vôi
Tô điểm làm tượng Phật,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Những hạng người như vậy
Đều đã thành Phật đạo.
Hội họa vẽ tượng Phật
Trăm tướng phước trang nghiêm
Tự làm khuyên người làm
Đều đã thành Phật đạo.
Dù trẻ con chơi đùa
Dùng cỏ cây hoặc bút
Hoặc dùng đầu móng tay
Mà vẽ làm tượng Phật.
Những hạng người như vậy
Lần lần chứa công đức
Đầy đủ tâm Đại bi
Đều đã thành Phật đạo.
Cần dạy các Bồ-tát
Độ thoát vô lượng chúng.
Nếu người nơi tháp miếu
Tượng báu và tượng vẽ,
Dùng hoa hương phướn lọng
Tâm cung kính cúng dường,
Hoặc khiến người tấu nhạc
Đánh trống thổi sừng ốc,
Tiêu địch cầm không hầu
Tỳ bà cùng phèn la
Âm nhạc hay như vậy
Đem dâng trọn cúng dường.
Hoặc dùng tâm hoan hỷ
Ca ngâm khen Đức Phật,
Cho dù một tiếng nhỏ
Đều đã thành Phật đạo.
Hoặc người tâm tán loạn
Dù dùng một bông hoa
Cúng dường nơi tượng vẽ
Sẽ thấy vô số Phật.
Hoặc có người lễ lạy
Hoặc chỉ có chấp tay,
Hay chỉ đưa một tay
Hoặc chỉ hơi cúi đầu
Như để cúng dường tượng
Sẽ thấy vô lượng Phật.
Từ thành đạo Vô thượng
Rộng độ vô số chúng
Vào Vô dư Niết-bàn
Như củi tàn lửa tắt.
Nếu người tâm tán loạn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vào ở nơi tháp miếu,
Một tiếng Nam-mô Phật
Cũng đã thành Phật đạo.
Nơi chư Phật quá khứ
Tại thế hay diệt rồi
Có người nghe pháp này
Đều đã thành Phật đạo.
Chư Thế Tôn vị lai
Số nhiều không lường hết.
Các Đức Như Lai đó
Cùng phương tiện nói pháp.
Tất cả chư Như Lai
Dùng vô lượng phương tiện
Độ thoát các chúng sinh
Vào trí vô lậu Phật.
Những người được nghe pháp
Không ai không thành Phật.
Chư Phật vốn thế nguyện
Phật đạo ta tu hành
Muốn cho khắp chúng sinh
Cũng đều được đạo này.
Chư Phật đời vị lai
Đều nói trăm ngàn ức
Vô số các pháp môn
Kỳ thật vì Nhất thừa.
Chư Phật Lương Túc Tôn
Biết pháp thường không tánh
Giống Phật tùy duyên khởi
Cho nên nói Nhất thừa.
Pháp ở vị trí pháp
Tướng thế gian thường trú.
Nơi đạo tràng đã biết
Đạo Sư phương tiện mới.
Hiện tại mười phương Phật
Được trời người cúng dường.
Số nhiều như hằng sa
Xuất hiện ra thế gian
Vì an ổn chúng sinh
Cũng nói pháp như vậy.
Tịch diệt là đệ nhất
Nhưng dùng sức phương tiện,
Giáo hóa bằng nhiều lối
Kỳ thật vì Phật thừa.
Biết các hạnh chúng sinh
Điều nghĩ nhớ trong tâm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tạo nghiệp từ quá khứ
Lòng dục, sức tình tấn
Và các căn nhanh chậm
Dùng các thứ nhân duyên
Thí dụ với ngôn từ
Tùy cơ phương tiện nói.
Ta nay cũng như vậy,
Vì yên ổn chúng sinh,
Dùng các thứ pháp môn
Để là rõ Phật đạo.
Ta dùng sức trí tuệ
Biết dục vọng chúng sinh.
Phương tiện nói các pháp
Khiến đều sinh hoan hỷ.
Xá-lợi-phất nên biết,
Ta dùng mắt Phật xem
Thấy sáu đường chúng sinh
Nghèo cùng không phước tuệ,
Vào đường hiểm sinh tử,
Khổ nối nhau không dứt.
Đắm sâu năm dục vọng
Như trâu thích cái đuôi.
Do tham ái tự che
Mù quáng không thấy được.
Không cầu Phật thế lớn
Và pháp dứt khổ đau
Lún sâu vào tà kiến
Lại lấy khổ diệt khổ.
Phật vì chúng sinh này
Mà sinh tâm đại Bi.
Ta mới vào đạo tràng
Cũng quán sát, kinh hành
Trong hai mươi một ngày
Tư duy việc như sau:
Trí tuệ ta đạt được
Là vi diệu đệ nhất.
Chúng sinh các căn chậm
Vui, si làm mù quáng.
Những hạng người như thế
Làm sao để độ được?
Bấy giờ các Phạm vương
Cùng các trời Đế Thích
Bốn Thiên vương hộ đời
Và trời Đại tự tại,
Cùng các Thiên chúng khác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trăm ngàn ức quyến thuộc
Chấp tay cung kính lễ,
Thỉnh ta chuyển pháp luân.
Ta liền tự suy nghĩ
Nếu chỉ khen Phật thừa,
Chúng sinh chìm nơi khổ
Không tin được pháp đó.
Do phá pháp không tin
Đọa vào ba đường dữ.
Ta thà không nói pháp
Mau chóng nhập Niết-bàn.
Liền nhớ quá khứ Phật
Thực hành sức phương tiện.
Ta nay chứng được đạo
Cũng nên nói ba thừa.
Lúc ta nghĩ như vậy
Mười phương Phật đều hiện,
Tiếng Phạm an ủi ta:
Hay thay, Phật Thích-ca!
Bậc Đạo Sư đệ nhất,
Được pháp Vô thượng này,
Làm theo như chư Phật
Mà dùng sức phương tiện.
Chúng tôi cũng đều được
Pháp vi diệu đệ nhất.
Vì các loài chúng sinh
Phân biệt nói ba thừa.
Trí kém chuộng pháp nhỏ
Không tự tin thành Phật,
Cho nên dùng phương tiện
Phân biệt nói các quả.
Dầu cho nói ba thừa
Chỉ nhằm dạy Bồ-tát.
Xá-lợi-phất nên biết,
Ta nghe các Đức Phật
Tiếng nhiệm mầu thanh tịnh
Xưng Nam-mô chư Phật.
Ta lại nghĩ thế này
Ta ra đời trước ác,
Như chư Phật đã nói,
Ta cũng làm y theo.
Suy nghĩ như vậy rồi
Liền đến Ba-la-nại.
Các pháp tướng tịch diệt
Không dùng lời giảng được.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bền dùng sức phương tiện
Vì năm Tỳ-kheo nói.
Gọi là chuyển pháp luân
Mới có tiếng Niết-bàn.
Cùng với A-la-hán
Và Pháp, Tăng sai khác.
Từ kiếp xưa đến nay
Khen pháp Niết-bàn này,
Dứt hẳn khổ sống chết,
Ta thường nói như vậy.
Xá-lợi-phất phải biết,
Ta thấy các Phật tử
Chí quyết cầu Phật đạo
Vô lượng ngàn vạn ức
Đều đem lòng cung kính
Đồng đi đến chỗ Phật,
Đã từng theo chư Phật
Nghe thuyết pháp phương tiện.
Ta liền nghĩ thế này:
Sở dĩ Phật ra đời
Vì để nói Phật tuệ.
Nay chính là đúng lúc.
Xá-lợi-phất phải biết.
Người căn chậm trí nhỏ,
Kẻ chấp tướng kiêu mạn
Không thể tin pháp này.
Nay ta vui vô úy
Ở trong hàng Bồ-tát
Trút bỏ ngay phương tiện
Chỉ nói đạo Vô thượng.
Bồ-tát nghe pháp đó
Đều đã trừ lười nghi.
Ngàn hai trăm La-hán
Cũng đều sẽ thành Phật,
Như cách thức nói pháp
Của chư Phật ba đời.
Ta nay cũng như vậy
Nói pháp không phân biệt.
Các Đức Phật ra đời
Lâu xa khó gặp gỡ.
Cho dấu hiện ra đời
Nói pháp này khó hơn,
Vô lượng, vô số kiếp
Nghe pháp này cũng khó,
Hay nghe được pháp này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hạng người đó cũng khó.
Ví như hoa Ưu-đàm
Ai cũng đều ưa thích,
Trong trời, người ít có
Lâu mới nở một lần.
Nghe pháp vui mừng khen
Dù chỉ nói một lời
Tức là đã cúng dường
Ba đời tất cả Phật.
Người như vậy hiếm có
Hơn cả hoa Ưu-đàm.
Mọi người xin chớ nghi
Ta là vua các pháp
Dạy bảo khắp đại chúng
Chỉ dùng đạo Nhất thừa.
Giáo hóa các Bồ-tát,
Không để tử Thanh văn.
Xá-lợi-phất các người
Thanh văn và Bồ-tát
Phải biết pháp mâu này:
Bí quyết của chư Phật.
Bởi đời ác năm trước
Chỉ tham đắm dục lạc
Những chúng sinh như vậy
Đều không cầu Phật đạo.
Người ác ở đời sau
Nghe Phật nói Nhất thừa
Mê lầm không tin nhận
Phá pháp đọa đường dữ.
Người trong sạch hổ thẹn,
Quyết chí cầu Phật đạo.
Nên vì những người ấy
Rộng khen đạo Nhất thừa.
Xá-lợi-phất nên biết
Pháp chư Phật là vậy.
Dùng vạn ức phương tiện
Tùy nghi mà nói pháp.
Ai không chịu tu học
Không hiểu được pháp này.
Các ông nay đã rõ
Phật là Thầy ở đời.
Tùy theo việc phương tiện
Không còn nghi lầm nữa,
Sinh lòng rất vui mừng
Tự biết sẽ thành Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

